

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht Verden (Saksa) on esittänyt 26.6.2017 – Torsten Hein v. Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Asia C-385/17)

(2017/C 318/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht Verden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Torsten Hein

Vastaaja: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin perusoikeuskirjan 31 artiklaa ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun direktiivin 2003/88/EY ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan työehtosopimuksissa voidaan määrätä, että laskentakauden aikana tapahtuneesta lyhennetyn työajan tekemisestä aiheutunut palkan aleneminen vaikuttaa lomapalkan laskemiseen sillä seurauksella, että työntekijä saa neljän viikon vähimmäisvuosiloman ajalta alhaisemman lomapalkan – tai työsuhteen päättymisen jälkeen pienemmän lomakorvauksen – kuin minkä hän saisi, jos lomapalkan laskentaperusteena käytettäisiin sitä keskimääräistä palkkaa, jonka työntekijä olisi laskentakautena saanut ilman kyseistä palkan alenemista? Jos vastaus on myöntävä: Montako prosenttia työntekijän lyhentämättömästä keskimääräisestä palkasta saa olla kansallisessa lainsäädännössä mahdollistettu työehtosopimukseen perustuva lomapalkan aleneminen, joka johtuu laskentakauden aikana tapahtuneesta lyhennetystä työajasta, jotta voidaan lähteä siitä, että kansallista lainsäädäntöä tulkitaan unionin oikeuden mukaisesti?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Mahdollistavatko unionin oikeuden yleisiin periaatteisiin kuuluvat oikeusvarmuuden periaate ja taannehtivuuskielto sen, että rajoitetaan ajallisesti kaikkiin asianomaisiin nähden mahdollisuuksia vedota tulkintaan, jonka unionin tuomioistuin antaa käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisussaan perusoikeuskirjan 31 artiklasta ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohdasta, kun kansallisessa ylimmän asteen oikeuskäytännössä on aiemmin katsottu, että kyseessä olevia lain säännöksiä ja työehtosopimusten määräyksiä ei voida tulkita unionin oikeuden mukaisesti? Jos unionin tuomioistuin vastaa tähän kieltävästi: Onko unionin oikeuden kanssa yhteensopivaa, että kansalliset tuomioistuimet takaavat kansallisen oikeuden perusteella työnantajille, jotka ovat luottaneet siihen, että kansallisen ylimmän oikeusasteen oikeuskäytäntö pysyy voimassa, luottamuksensuojan, vai onko luottamuksensuojan takaaminen unionin tuomioistuimen tehtävä?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

Kanne 30.6.2017 – Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-391/17)

(2017/C 318/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (edustajat: asiamiehet L. Flynn ja A. Caeiros)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että koska Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole korvannut omien varojen määrää vastaavaa tappiota, joka olisi pitänyt vahvistaa ja asettaa käytettäväksi unionin talousarviossa asetuksen 1552/1989 ⁽¹⁾ 2, 6, 10, 11 ja 17 artiklan mukaisesti (asetuksen 609/2014 ⁽²⁾ 2, 6, 10, 12 ja 13 artikla) eikä sillä ollut vientitodistuksia, mikä on päätöksen 91/482/ETY ⁽³⁾ 101 artiklan 2 kohdan vastaista, tai tuontitodistuksia alumiinin tuonnille Anguillasta vuosina 1999–2000, se laiminlöi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklan (myöhemmin 10 artikla) (nykyään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohta) mukaiset velvollisuutensa, ja
- velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Kolmansista maista peräisin olevaa alumiinia, joka ensiksi tuotiin Anguillaan, tuotiin Anguillasta uudelleenviennin jälkeen Italiaan maaliskuun 1999 ja kesäkuun 2000 välisenä aikana. Anguillan viranomaiset olivat myöntäneet Anguillan kautta kulkeville tavaroille 25 Yhdysvaltojen dollarin suuruisen merenkulkualan vientituen tonnia kohti (kuljetustuki). Kyseinen Anguillan myöntämä kuljetustuki sen kautta kulkeville tavaroille, joka vastaa maksetun tullin palautuksia, tekisi mitättömäksi tullittomuuden Anguillasta uudelleenviennin ja EU:hun tuonnin yhteydessä. Anguillan viranomaiset sovelsivat väärin päätöksen 91/482/ETY 101 artiklan 2 kohtaa myöntäessään vientitodistuksia, vaikka edellytykset niiden myöntämiseksi eivät täyttyneet. Päätöksen 91/482/ETY 101 artiklan 2 kohdan rikkomisen vuoksi Anguillan myönnettyä väärin perustein vientitodistuksia, Italia ei voinut kerätä EY 24 artiklan mukaisia (nykyään SEUT 29 artikla) mukaisia tulleeja.
2. Yhdistynyt kuningaskunta on taloudellisesti vastuussa päätöksen 91/482/ETY 101 artiklan 2 kohdan vastaisesti myönnettyjen vientitodistusten aiheuttamasta perinteisten omien varojen menetyksestä. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät ryhtyneet kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin unionin taloudellisten intressien suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että Anguillan hallinto soveltaa oikein päätöstä 91/482/ETY. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että niiden merentakaiset alueet soveltavat oikein kaikkia niihin sovellettavia oikeudellisia säännöksiä, kuten päätöstä 91/482/ETY, EU:n taloudellisten intressien suojelemiseksi.
3. Jos jäsenvaltion toimet tai laiminlyönnit johtavat perinteisten omien varojen menetykseen, unionille täytyy hyvittää omien varojen menetystä vastaava summa. Näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan tulisi kompensoida unionin budjettia koko omien varojen menetystä vastaavalla summalla ja maksaa viivästyskorkoja asetuksen N:o 1150/2000 ⁽⁴⁾ 11 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL 1989, L 155, s. 1).

⁽²⁾ Perinteisten, ALV- ja BKT-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista (uudelleenlaadittu) 26.5.2014 annettu neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 (EUVL 2014, L 168, s. 39).

⁽³⁾ Merentakaisen maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25.7.1991 annettu neuvoston päätös 91/482/ETY (EYVL 1991, L 263, s. 1).

⁽⁴⁾ Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150 (EYVL 2000, L 130, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gerechthof Den Haag (Alankomaat) on esittänyt 13.7.2017 –
Alankomaiden valtio v. Warner-Lambert Company LLC**

(Asia C-423/17)

(2017/C 318/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechthof Den Haag